Nequiſſimum fuit iudiciū pylati
q̄ barrabam latronem homicidam ſe
dicioſum dimiſit dn̄m iheſū xp̄m mor
ti cōdempnauit. Mat. xxvij.

Cū paulus eiciſſet demoniū de
puella phitoniſſa accuſatus fuit a do
mino illius quib9 ipa queſtū diuinā
do prebebat magiſtratus autem fe
cit paulū et ſylam virgis cedi et in
carcerem mitti. Actuum. xv.

Judeis paulū accuſantibus dixit
gallio ſi eſſet iniquū aliqd aut faci
nus peſſimū recte vos ſuſtinere. Si
vero queſtiones ſunt de lege veſtra
vosipſi videritis. Actuum. xviij.

Princeps ſacerdotū iuſſit percuti
os pauli tūc ait paulus percuciet te
de9 paries dealbate ⁊ tu ſedēs iudicas
me de lege ſcḋm legē cōtra legē iubes
percuti. Act. xxiij.

Dixit feſtus preſes nō eſt conſue
tudo romanis dampnare aliquē ho
minem prius q̄ͣ is qui accuſatus eſt
ante preſentes accuſatores locum de
fendendi habeat. Act. xxv.

Nota quicq̄d hic de iudicio poni
tur de iuſticia accipi poteſt.

De iuramento

Dixit abymalech ad abrahām
dn̄s tecum eſt in vniuerſis q̄
agis iura ergo michi ne mi
hi noceas dixitq3 abraham ego iura
bo. Gene. xxi.

Jacob et laban inierunt fedus et
iurauit iacob per timorē patris ſui
yſaac. Gene. xxxi.

Moyſes iurauit q̄ habitaret cum
iethro et accepit zephoram filiam ei9
in vxorem. Exo. ij.

Pepigit ionathas fedus cū domo
dauid et iurauerunt ambo primo.
Regum. xx.

Flente dauid pro filio ſuo abſolon
dixit ioab ſurge et procede et allo
quens ſatis fac ſeruis tuis. iuro enī
tibi per deū q̄ ſi non exieris nec v
n9 q̄dem remāſurus ſit tecum primo.
Re. xix.

Jurauit dauid berſabee matri ſa
lomonis q̄ ipſe ſalomō regnaret p9
ipſū. iij. Re. i.

Salomō audita peticione matris
pro adonia iurauit p deū dicens hec
faciat deus ⁊ hec addat q̄a cōtra ai
mam ſuā locutus eſt adonias verbū
hoc. iij. Re. ij.

Benedab rex ſyrie indignatus ad
reſponſionē achab ait hec faciet mi
hi de9 ⁊ hoc addidit ſi ſuffecerit pul
uis ſamarie pugillis omnis populi q̄
ſequitur me. iij Regum. xx.

Simile iuramentum fecit iſrahe
q̄ helyam prophetam occideret te
cio. Regum. xix.

Nabuchodonoſor iurauit q̄ defē
deret ſe. Judith. i.

Rex anthiochus filius anthiochi
miſit ad iudeos pacem facere cum ill
et cepit ciuis iuramentum primo.
Machabe. vi.

Petrus dicentib9 ſibi et tu ex illis
es cepit iurare q̄ nō nouit hominem.
Mat. xxvi.

De iuſticia.

Abraham volens ſeparari a loth
nepote ſuo dedit ei opcionē
vt quā partē vellet eligerē.
Gene. xiij.

Abducto agag rege amalech corā
ſamuel ait ei ſamuel ſicut fecit gladi
us tuus mres abſq3 liberis ſic abſq3
liberis erit mater tua. ij. Re. xv.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dixit dauid ad ſaul qui cū iniuſtē
perſequebātur dn̄s retribuet vnicui
q̄ ſm iuſticiā ſuam. i. Re. xxvi.

Cōſtituit dauid et quaſi pro lege
habitum eſt ꝙ equa erit pars deſcē
dentis ad prelium et ad ſarcinas re
manentis. i. Re. xxx.

Precepto aſſueri ſuſpenſus ē amō
in eodē patibulo quod mardocheo
parauerat et hoſtes iudeorū eodem
die a iudeis ocaſi ſunt. Heſter. vi. et
vij. Iubente dario rege qui danielē
acuſauerūt in lacum leonum in quo
ipſe fuerat miſſi ſūt. Dani. xiiij.

Fecit populꝰ duobus preſbiteris
ſicut ipſi contra ſuſannam feciſſe vole
bant. Danielis. xiij.

Anthiochꝰ ſicut ipē alios male p
cuſſit ita ipſe peſſime percuſſꝰ interijt
ij. Machabeo. ix.

Nota hic de ſeruo nequā quomo
do punitus fuit quia noluit miſereri
conſeruo ſuo. Mat. xviij

De luxuria.

Luxuria cauſa fuit diluuij pre
cipua. Gene. vi.

Nota quātā mala euenerūt
pro ardenti amore ſichen filij emor q̄
dinam filiam iacob violenter oppreſ
ſit. Gene. xxxiiij.

Luxurioſi luxuriā q̄nq̄ in alijs de
teſtantur vt patet de iuda qui dixit
de thamar producatur eam vt cōbura
tur et tamē ipſemet licet neſciens im
pregnauerat eam. Gene. xxxviij.

Iudicum. xx. legitꝰ ꝙ viginti quinq̄
milia hoīm ꝓpter luxuriā mortui ſūt

Dauid cum berſabee adulteriū cō
miſit et poſtea vriam virum eiꝰ occi
dit. ij. Regum. xi.

Amō filius dauid thamar ſororē
ſuam oppreſſit propter qd̄ poſtea o
ciſꝰ fuerat ab abſolōe in conuiuio. ij. Re.
xiij. Nota de ſodomitis de filiabꝰ loth
Ge. xix. Deteſtabilē luxuriā cōmiſit
abſolō cū cōcubinis patris ſui et cito pꝰ
occaſus ē. ij. Regum. xvi.

Adamauit ſalomō mulieres alie
nas et deprauatū ē cor eiꝰ per eas
et adorauit deos alienos. iij. Re. xi.

Dixit āgelus thobie iuniori in eos
qui cōiugium ita ſuſcipiunt vt deum
a ſe excludant qui ſui libidini vacāt
demon habet poteſtatem ſuper eos
Thobie. vi.

Quid ergo adulteris et fornicato
ribꝰ qui nil aliud intendunt niſi vt
ſuam fedam expleant libidinem.

Cor holofernis cōcuſſum eſt pul
chritudine iudith et ardebat in cōcu
piſcenciam eius. Iudith. xii.

Duo ſenes arſeruut in cōcupiſcen
ciam ſuſanne et poſtea male interie
runt. Danielis. xiij.

Tēpore anthiochi templum luxu
ria et cōmeſſacionibꝰ erat plenum et
ſcortancium cū meretricibꝰ. ij. Mac
habeorum. vi.

Herodes occaſione herodiadis q̄
contra legē duxit iohannē baptiſtā
decollauit. Mat. xiiij. et. marci. vi.

Inter illos qui ad cenam magnam
vocati ſunt excuſauit ſe ille q̄ vxorē
duxit et ideo noluit venire. Lu. xiiij

Ex q̊ patet ꝙ ad cenā eciā venire
n̄ poſſunt q̄ nimis libidini vacant.

Iſtud exemplū de filio ꝓdigo mul
tum debet cōmouere homines ad ca
uendum a luxuria quia propter
hoc multa mala inciderūt vt patet ſu
pra. Lu. xv.

De maledictione dei.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf